

Олена Різник,

режисер, письменниця, керівник поетично-фольклорного театру «Взори»
Будинку творчості школярів та молоді м. Бережани
директор дитячого фестивалю-конкурсу «Казка мого життя».
м. Бережани.
riznykolena@gmail.com

Слово про «Казку мого життя»

*«Казка – це, образно кажучи, свіжий вітер,
що роздмухує вогник дитячої думки і мови»*

В.О. Сухомлинський

У нашому глобалізованому світі, коли втрачається національна самоідентичність, руйнуються сімейні цінності і переривається зв'язок поколінь, все частіше ми починаємо «відчувати голод» за своїм, справжнім, рідним... Ми шукаємо способи втекти від шуму великих міст, аби жити так, як жили наші предки, ми прагнемо знайти захвану за туманом тисяч поколінь їхню мудрість, дізнатися про коріння. Без коріння дерево всихає, воно ніколи не продовжить себе у нащадках... Гай нашого роду і народу може загинути навечно, спопеліє та розвіється як порох, якщо ми не зробимо нічого. Вже. Сьогодні. Єдиний спосіб зберегти себе як етнос, як націю – не забувати про мудрість предків, яка живе у колискових та казках, переказах та легендах, родинних рушниках та вишиванках.

«Казка!

А казчина сестра – це пісня.

Старша чи молодша, хто скаже?

І хто скаже, котра з них гарніша?

Найгарніші обі.

І найвірніші. Коли ти їх полюбив дитиною, то вони підуть за тобою скрізь, у дальину і на чужину, ген аж у твою старість... У старість...

«Казка – річка шепотлива, пісня – ниточка шовкова, з серця, як з клубка, снується, крізь ціле життя...»

Так згадує свої дитячі відчуття бережанський письменник Богдан Лепкий у творі «Казка мого життя».

Справді, казка входить у життя людини з раннього дитинства, відіграючи незбагненно важливу роль у становленні особистості. Мова казки проста і тому доступна. Сюжет прозорий, але загадковий і тим самим сприяє розвитку дитячої уяви. Казкові образи близькі за своїм характером образам уяви дітей. Крім того, жодна дитина не любить настанов, а казка не вчить безпосередньо. Вона дозволяє собі «натякнути на те, як краще вчинити в тій, чи іншій ситуації». Різноманітність і напруженість дії у казці створюють у дітей

постійний і неослабний інтерес. Казки гарні тим, що в них немає довгих і стомлюючих міркувань. Казка сприяє формуванню у дітей моральних понять, адже майже всі діти ототожнюють себе з позитивними героями, а казка кожен раз показує, що добрим бути краще, ніж поганим, що треба прагнути робити добро людям. Оповідь казки з подальшим переказом сприяє розвитку мислення і збагачення мови дитини. Благополучний кінець казки виховує оптимізм, впевненість у подоланні будь-яких труднощів. Завдяки казці діти пізнають світ не тільки розумом, а й серцем, і не лише пізнають, а також відгукуються на події і явища навколишнього світу, висловлюють своє ставлення до добра і зла. За допомогою казки можна допомагати долати негативні сторони, що формуються в дитини. Казка допомагає формувати основи поведінки і спілкування. Дитяча казка розвиває фантазію та уяву дитини, і так само її творчий потенціал.

З метою виховання у дітей і молоді національної свідомості, історичної пам'яті, чіткої громадянської позиції та патріотизму, любові до українського етносу, відродження галицького духу мною ініційоване заснування у м. Бережани дитячого фестивалю-конкурсу «Казка мого життя». Епіграфом фестивалю є «Бережани – місто моїх дитячих і хлоп'ячих літ, найкраще місто в світі». І назва фестивалю, і слова епіграфу належать Богдану Лепкому, для якого Бережани стали казкою на все життя.

Фестиваль працює впродовж року. В рамках фестивалю проводяться: майстер-класи професійних казкарів, творчі зустрічі з мистецькими діячами, виставки малюнків та ілюстрацій до казок художників; відкриття майстерні Святого Миколая; фестиваль писанки «Напиши Великодню казку»; мистецька мандрівка «По землі ходила казка» тощо. Та найголовнішим у роботі фестивалю є літературний конкурс «Казка мого життя». Датою заснування фестивалю є 9 листопада 2011 року в День української

писемності та мови. Також ця дата є початком роботи літературного конкурсу. Протягом шести місяців діти пишуть та подають казки на конкурс у 4 номінаціях: «Казочка», «Казка класична», «Сучасна казка» та щорічна спеціальна пропозиція (у 2011 році – «Про Бережанський замок», у 2012 – «Про Ратушу», у 2013 – «Про місто Бережани», у 2014 – «Україна»). Також є номінація «Мамина казка» – казка, яку для дитини вигадала мама або інші родичі. Також переможці літературного фестивалю беруть участь у обласних та всеукраїнських конкурсах, кращі твори друкуються у періодичній пресі.

Засновниками фестивалю конкурсу стали: Будинок творчості школярів (Олена Різник), Державний історико-архітектурний заповідник (Надія Волинець), Бережанська міська громадська організація «Рідне місто» (Володимир Якимів). Партнерами фестивалю є: Музей Богдана Лепкого, Музей книги, Краєзнавчий музей, Дитяча бібліотека, видавництво «Ранок» (м. Тернопіль), КС «Вигода». Спонсорами фестивалю є підприємці міста та відомі громадські діячі.

«Тисячоліттями мандрує казка безмежним світом і ніколи немає нестачі у своїх шанувальниках. З казки вирости неможливо: ні в десять років, ні в п'ятнадцять, ні в п'ятдесят. На кожен вік – у неї своя мудрість. Різниця лиш в тім, що на якомусь етапі життя ти впускаєш потаємний світ казки у своє серце, а на іншому – самостійно його твориш. (Надія Волинець)».

